

שימעון שיפר הכתב המדיני של "קול ישראל", הנחשב כ"סקופר" מס'ו, מגלה את שיטות עבודתו ומספר על הסיפורים שמאחורי הסקופים בסיפרו וכופר בטענה שלמען סקופ הוא מוכן למכור את אמו

"גודל הפרגדיה של בגין זה שרפול ואריק עבדו עליו מצד אחד ובאשיר עבד עליו מהצד השני"

"סקופים גדולים נולדים או במיקרה או מתוך טימטום של המדליין"

"אין חברות עם פוליטיקאים. אני לא חייב להם שום דבר, ולא הולך לחתונות שלהם"

"המיברק על בוא הנחתים לביירות נמסר לי מתוך טימטום על ידי מישהו שרצה להתחרות איתי"

"אני מביא פרוטוקול שבו מפקד הפלאנגות אומר: רפול בירך אותנו על העבודה הנקיה שעשינו"

"השילטון הנוכחי אינו יודע להדליף. בשילטון של המערך הדליפו בצורה מחוחרמת יותר"

ראיינה שרית ישי

"בחפשיך את הסקופ"

לך אל הנרגן!

לפני שקראתי את הספר, נאמר לי כאילו מצדיק שיפר את מדיניות שרון. שרון של שיפר יוצא לדעתי, ברוטאלי ומשולח כל רסן. למעשה, מטיל שיפר אשמה חמורה על שרון בכך שהוא טוען, כבר בתחילת הספר, כי שרון מעולם לא הבין את ערמומיותו של באשיר ג'מיל. כדי להדגיש את אישיותו הגסה של שרון הוא שם את הדגש על סעודות השחיתות שהצליחו לפתות אותו ולטשטש את הבנתו.

שיפר מתאר כיצד הלכו ראשי צה"ל שולל בגלל חניגות הדגים, החלבה והגבינות

את שיפר, יאכלו את הכובע ויבלעו את הסקופים שהוא כמעט תמיד משיג ראשון. סיפרו "כדור שלג" על מילחמת לבנון, מדהים בגילויים שלו. לא קראתי עדיין את סיפרם של זאב שיף ואהוד יערי, כך שאין ביכולתי לערוך השוואה בין השניים. שיפר מספר שם, למשל, כי רפול בירך את הפלנגות על העבודה הנקייה שעשו בצברה ושאתילאל הוא מספר שרפול ואלוף אמיר דרורי בילו עם ג'מיל בשתייה ובאכילה בזמן שחיילי צה"ל כבשו את ביירות, הוא מביא שיחה בין פיליפ חביב ואריאל שרון, שבה מתגלה שרון בשיא גסותו.

יהסס למכור את אביו ואת אמו תמורת סקופ. שיפר, כך אומרים, לא יעשה לך חשבון! מסרת לו סיפור? הוא יפרסם אותו, לעולם לא יתחשב במידת הנזק שעלולה להיגרם לך או לאחרים כתוצאה מהסיפור. שיפר, אומרים חבריו, הוא קודם כל סקופר אחר-כך בן-אדם. באסכולה עיתונאית מסוימת שאתה אני מכירה מקרוב מאד, יכבדו מאוד עיתונאי שכזה. יגידו: עיתונאי שיש לו חברים הוא לא עיתונאי. עיתונאי הוא קודם כל עיתונאי ואחר-כך בן-אדם. באסכולה אחרת יחרקו שיניים, יקללו

צריך לראות את שמעון שיפר בעבודה, כדי להבין את כוחו של הכתב המדיני של "קול ישראל". כמו עיני ראיתי כיצד אישיות רמת-דרג ביותר, שחשבת אותה לרצינית עד אימה, מתחבקת עם שיפר ומדליפה לו כי בישיבת ממשלה כעסו עליו מפני שפירסם ידיעה על ביקור מישלח סטרטגית אמריקאית בישראל. שיפר הפך את הרכילות הזו, שנאמרה לדעתי בחביבות חברמנית, לידיעה ששודרה פעם אחרי פעם בראש מהדורת החדשות. עמיתו אומרים כי הוא דג קר, בן... שלא